

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20695

за изменение в частта за разноските

гр. София, 26.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в закрито заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **6700** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административно процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по повод на молба вх. № 12313 от 09.04.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от жалбоподателя, „Строймастър“ ООД, с която се иска изменение на постановеното по делото решение № 10960 от 19.03.2026 г., в частта на разноските. В молбата е посочено, че неправилно съдът е присъдил юрисконсултско възнаграждение на ответника, тъй като не се е съобразил с редакцията на чл. 161, ал. 1, изр. 3 и 4 ДОПК, обн., ДВ, бр. 17 от 2026 г., според които на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Посочено е, че съгласно новия текст на приложимия закон присъденото на възнаграждение на административния орган следва да е в диапазона от 66,47 до 230,08 евро. Препис от молбата е изпратена на ответника – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. за становище в 7 дневен срок. Съобщението е връчено ма 30.04.2026 г. и на същия ден е депозирано исканото становище, с което се възразява на искането за изменение на решението в частта на разноските.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подадената молба е допустима, като депозирана от активно легитимирано лице и в срока по чл. 176а, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата по чл. 176а от АПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението в частта за разноските е съдът, който е постановил акта, чието изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Законодателят е предвидил, в случаите когато съдът не се е произнесъл или е присъдил разноси, чиито размер на удовлетворява някоя от страните, възможност заинтересована страна да направи

искане за изменение или допълване на акта, като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а когато съдебният акт е необжалваем – в едномесечен срок от постановяването му.

Разгледана по същество, съдът намира постъпилата молба на жалбоподателя за неоснователна по следните съображения:

От данните по делото е видно, че с решение № 10960 от 19.03.2026 г., постановено по делото съдът е отхвърлил жалбата на „Строймастър“ ООД срещу ревизионен акт № Р – 2222–19230–05836–091-001 от 02.12.2024 г., издаден от органи по приходите, обявен за нищожен с Решение № 508 от 22.05.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място] и е осъдил оспорващия да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 4214,81 евро, определено по реда на чл. 161, ал.1 ДОПК във връзка с чл. 8, ал.1 във връзка с чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа.

Съгласно данните по делото, съдебното заседание на което е даден ход по същество, е проведено на 19.11.2026 г., а съдебният акт е постановен на 19.03.2026 г. Към дата на приключване на съдебното дирене е в сила предходната редакция на чл. 161, ал.1 ДОПК, която предвижда, че на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Действително в ДВ, бр. 17 от 2026 г. е обнародвано изменение в разпоредбата на чл. 161, ал. 1, изр. Второ и трето, което предвижда, че на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт; размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, което е прието с § 25, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, обнародван в ДВ бр. 17 от 13.02.2026 г. В ЗИДЗА не е посочена дата на влизането му в сила, поради което намира приложение нормата на чл. 5, ал. 5, изр. 2 от Конституцията на Република България, според която нормативните актове влизат в сила три дни след обнародването им, ако в тях не е определен друг срок.

Следва да се има предвид, че още с решение № 10 от 29.09.2016 г. на Конституционния съд на Република България по конст. д. № 3 от 2016 г., с което е отхвърлено искането на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г.; посл. изм., бр. 43 от 7.06.2016 г.) и на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г.; посл. доп., бр. 62 от 9.08.2016 г.), е прието, че ГПК и ДОПК третират като равнопоставени адвокатите и юрисконсултите като процесуални представители на страните, като осъществяването от тях процесуално представителство е идентично. КС е определил като приемлив и израз на законодателна симетрия подходът за присъждане на минимално адвокатско възнаграждение в полза на страната, представлявана от юрисконсулт. Отсъствието на изискване за доказване на пряко направения разход в хипотезата на осъществено от юрисконсулт процесуално представителство не означавало, че такъв не е направен. Съдът е направил паралел с неопределеността на подхода и при определяне на размера на адвокатските възнаграждения с наредбата, приета от Висшия адвокатски съвет.

Следващото от т. 3 на решението на СЕС по дело С-438/22 задължение за националния съд да откаже да приложи националната правна уредба, определяща минималните размери на

адвокатските възнаграждения, дори когато те отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги, не ограничават правомощието на съда да ползва тези цени /на висшия орган на съсловната организация/ като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено /при осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство/ възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски и то при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото.

Исканата по реда на чл. 248 ГПК, която в настоящето производство е по реда на чл. 176а АПК, редукция на юрисконсултско възнаграждение /без да е направено възражение за прекомерност на възнаграждението/ е несъвместимо с принципа за добросъвестност по чл. 3 ГПК и то в хипотезата, когато при равностойна на тази на юрисконсулта процесуална активност на процесуалния представител на ДЗЛ, се претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размери съпоставими с определените от съда за юрисконсулта и очевидно съпоставени с размерите по Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

Сочената от молителя редакция на чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК от ДВ бр. 17/2026 г. е неприложима по време при разрешаването на спора за разноските по делото. А в приложимата редакция не съществува основание разноските на администрацията за юрисконсултско възнаграждение да се определят в размерите по Наредбата за заплащане на правната помощ.

Само за прецизност, настоящият съд намира за необходимо да отбележи, че от страна на ответника е проявена процесуална активност, докато от оспорващия такава липсва в хода на производството по делото и участие в откритото съдебно заседание.

Съдът поддържа позицията си от решението за правото на НАП на разноски в размера по съдебния акт.

Водим от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 АПК, Административен съд – София град, трето отделение, 8 – ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „Строймастър“ ООД за изменение на решение № 10960 от 19.03.2026 г., в частта на разноските, постановено по адм. дело №6700 по описа за 2025 г. на Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: